

Kirja wahhetähhed, ja nende selletus.

mese sõnna ette ja viimse sõnna tahha need friipsokesed, et tähhendada, et need mitte temma ennese, waid tõise sõnnad on; nenda kui:

Issa kirjutab mülle: „poeg õppi! seit se on rikkas, kes paljo õppind”.

[] Klamrid. Qui üht sõnna tõise sõnna jure selletuseks pānnakse, ja tedda hāddast sīnna tārwīs ep olle: siis kirjutakse tedda klamrite wahhele, ja tähhendakse sēllega, et luggedes tedda wōib ülleüppata; nenda kui:

Agga temma (Jesus) läks üles Jerusalēmma.

* Tāh hendaja näitab, et seit asjast ehk sōnnast, kelle jures ta seisab, allamal tāh-hendust antakse, ja juhhatab selle peale.

* Rüstus. Qui lauludes mõnnikord laulo wi-si wasto, üks e ületäidab: siis kustutakse sedda ärra; ja, et sedda tehtud, antakse selle friipsokesega (') mōista; nenda kui:
Mull wālmistasid wartaks.

— Mōtleja. Kus selle jonekesega firjas üht wahhet jäatakse, seāl antakse luggijale tāh-hendust, ärraarwata, māhherdune se assion, mis temma luggenud.